

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5629/2020
03.12.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Катарине Манојловић Андрић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиље АА из .., са боравиштем у ..., чији је пуномоћник Бранислав Мајсторовић адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Бранимир Митровић адвокат из ..., ради делимичног лишења родитељског права, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 294/20 од 12.08.2020. године, у седници већа одржаној дана 03.12.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 294/20 од 12.08.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору П2 375/19 од 21.02.2020. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев. Ставом другим изреке, делимично је лишен родитељског права ББ из ... према својој малолетној кћери ВВ рођеној ... године у ..., у погледу права да одлучује о давању дозволе за промену презимена детета, што је тужени дужан признати под претњом принудног извршења. Ставом трећим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 294/20 од 12.08.2020. године, ставом првим изреке, жалба туженог је делимично усвојена и делимично одбијена тако што је пресуда Основног суда у Сомбору П2 375/19 од 21.02.2020. године преиначена у делу којим је усвојен тужбени захтев, тако што је одбијен тужбени захтев тужиље којим је тражено да се тужени делимично лиши родитељског права према малолетној ВВ рођеној ... године у погледу права да одлучује о давању дозволе за промену презимена детета, а потврђена у делу којим је одлучено да свака страна сноси своје трошкове. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да тужилџина ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Наводима ревизије да побијана другостепена пресуда има недостатака због којих се не може испитати (да је неразумљива, противречна сама себи и датим разлозима, односно да о битним чињеницама постоји противречност између онога што се у разлозима наводи о садржини исправа и самих тих исправа) указује се на битну повреду одредаба парничног поступка из тачке 12. става 2. наведеног члана која законом (члан 407. став 1. тачка 2. ЗПП) није предвиђена као разлог за овај ванредни правни лек. Тужилџа се неосновано у ревизији позива на разлог предвиђен чланом 407. став 1. тачка 3. ЗПП јер другостепени суд није погрешно применио, нити је пропустио да примени неку процесну одредбу, што је утицало или могло имати утицаја на правилност одлуке о изјављеној жалби.

Према утврђеном чињеничном стању, странке су живеље у ванбрачној заједници од септембра 2012. године до краја јула 2014. године, са прекидом од октобра до краја децембра 2013. године које време су тужилџе и малолетно дете, због испољеног насиља туженог, провеле у сигурној кући. У ванбрачној заједници странака рођена је ... године малолетна ВВ. Правноснажном пресудом П2 458/14 од 08.05.2015. године одлучено је да ће тужилџа самостално вршити родитељско право и да ће пребивалиште детета бити у месту пребивалишта мајке. Туженом су, правноснажном пресудом П2 873/13 од 28.12.2013. године, изречене мере заштите од насиља у породици у трајању од годину дана, тако што му је забрањено да се приближава тужилџи и да приступа у простор око места њеног становања и рада на одређену удаљеност, а забрањено му је и да на било који начин тужилџу даље узнемирава. Исте мере заштите од насиља у породици са истим роком важења одређене су у односу на тужилџу и малолетно дете правноснажном пресудом П2 459/14 од 05.11.2014. године. Тужени је, правноснажном пресудом К 137/14 од 20.05.2016. године, оглашен кривим за кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ које је извршио 16.10.2013. године тако што је тужилџи нанео лаку телесну повреду, и изречена му условна осуда. Тужилџа и малолетно дете од августа 2015. године живе у ..., где је тужилџа закључила брак. Тужени од јула 2014. године нема никаквог контакта са дететом и не доприноси њеном издржавању.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, које се наводима ревизије не доводи у сумњу, другостепени суд је правилном применом материјалног права преиначио првостепену пресуду.

Поднетом тужбом тужилџа је тражила да се тужени делимично лиши родитељског права у погледу права да одлучује и даје дозволу за промену презимена детета.

Одредбом члана 82. Породичног закона, између осталог, прописано је: да родитељ који несавесно врши права или дужности из садржине родитељског права може бити делимично лишен родитељског права (став 1); да судска одлука о делимичном лишењу родитељског права може лишити родитеља једног или више права и дужности из садржине родитељског права, осим дужности да издржава дете (став 2); да родитељ који не врши родитељско право може бити лишен права на

одржавање личних односа са дететом и права да одлучује о питањима која битно утичу на живот детета (став 4).

Питањима која битно утичу на живот детета, о којима родитељ који не врши родитељско право има право и дужност да одлучује заједнички и споразумно са родитељем који врши родитељско право, нарочито се сматрају образовање детета, предузимање већих медицинских захвата над дететом, промена пребивалишта детета и располагање имовином детета велике вредности (члан 78. став 3. и 4. Породичног закона).

Тужени може бити делимично лишен родитељског права - права да одлучује о питањима која битно утичу на живот детета, али не може бити лишен родитељског права у погледу права да дозвољава - даје сагласност за промену презимена детета. Према одредбама Породичног закона, промена преизмена детета може бити извршена само у вези са променом његовог породичног статуса - утврђивања или оспоравања материнства или очинства, заснивања усвојења и евентуалног његовог поништења (члан 349), односно на захтев детета по навршеној петнаестој години живота (члан 346. став 1).

У том контексту, за одлуку о постављеном тужбеном захтеву, ирелевантни су наводи ревизије да тужени несавесно врши родитељско право зато што не одржава личне односе са дететом и не доприноси њеном издржавању, односно врши насиље у породици.

Сходно изложеном, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић